

НАШЕ ЖИТТЯ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА В ЛИПНІ 1967 РОКУ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

ВИХОДИТЬ ЩОСУБОТИ

№ 9 (955) | Субота, 1 березня 1986 року | Ціна 2 коп.

ВИСОКА ОЦІНКА

За досягнення високих показників у соціалістичному змаганні, дострокове виконання планових завдань і соціалістичних зобов'язань 1985 року і одинадцяті п'ятирічки, підвищених зобов'язань на честь XXVII з'їзду КПРС колектив Єнакієвського учбово-виробничого підприємства нагороджено Почесною грамотою Центрального Комітету профспілки робітників місцевої промисловості і комунально-побутових підприємств.

XXVII З'ІЗД КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ

КРЕМЛІВСЬКИЙ ПАЛАЦ З'ІЗДІВ, 25 ЛЮТОГО

Для партії комуністів вірним компасом у визначенні курсу, керівництвом до дії завжди було велике ленінське вчення. З Леніном, з його безсмертними ідеями вірять партія, весь радянський народ свої плани і помисли сьогодні, коли лінія квітневого (1985 р.) Пленуму ЦК КПРС, яка повсюдно утверджується, викликає до життя могутню енергію оновлення і творення, живлющу силу самовідданої творчої праці мільйонів.

Реалістично оцінюючи досягнуте, партія визначає багатогранні завдання прискорення соціально-економічного розвитку країни. У своїх діях вона спирається на волю і прагнення радянських людей добитись тих змін і перетворень, того рівня продуктивності праці, які дадуть змогу досягти якісно нового стану суспільства, успішно просуватися вперед по шляху комуністичного будівництва.

Черпаючи сили в тісній єдності з народом, КПРС з високою відповідальністю, з справді революційним розмахом спрямовує енергію мас на сміливе, невідкладне розв'язання назрілих проблем суспільного розвитку. Корінним інтересам народів світу відповідає послідовний курс ленінської партії на усунення загрози термоядерної війни, досягнення загального і повного роззброєння.

Кращих своїх представників обирали комуністи на партійний з'їзд. З глибокою переконаністю в правоті початої справи, з активним прагненням внести вклад у спільну роботу партії і народу зібралися делегати на XXVII з'їзд Комуністичної партії Радянського Союзу. Він відкрився 25 лютого в Москві, у Кремлівському Палаці з'їздів.

10 година ранку. Присутні в залі оплесками вітають членів Політбюро ЦК КПРС товаришів Горбачова М. С., Алієва Г. А., Воротнікова В. І., Громико А. А., Кунаєва Д. А., Лигачова Є. К., Рижкова М. І., Соломенцева М. С., Чебрикова В. М., Шеварднадзе Е. А., Щербицького В. В.

З'їзд відкриває тепло зустрінутий делегатами і гостями Генеральний секретар ЦК КПРС М. С. Горбачов. Він говорить:

Товариші делегати!

На з'їздах компартій союзних республік, крайових, обласних партійних конференціях обрано на XXVII з'їзд Комуністичної партії Радянського Сою-

зу 5000 делегатів. Прибуло на з'їзд 4993 делегати. Відсутні з поважних причин 7 чоловік. Це дає нам підставу почати роботу з'їзду.

За дорученням Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу XXVII з'їзд КПРС оголошуємо відкритим. (Тривалі оплески.)

Товариші!

Нам треба сформувати керівні органи з'їзду — Президію, Секретаріат, Редакційну і Мандатну комісії.

Пропозиції щодо складу цих органів було підготовлено на засіданні ради представників делегації республіканських, крайових і обласних партійних організацій, яке відбулось учора в Кремлі. Ці пропозиції роздані делегатам з'їзду і вносяться на ваш розгляд.

Делегати одностайно обирають Президію з'їзду.

У Президії також — керівники делегацій комуністичних, робітничих, революційно-демократичних і соціалістичних партій, які прибули на з'їзд на запрошення ЦК КПРС.

Одностайно обираються Секретаріат з'їзду, Редакційна і Мандатна комісії. Виступає член Політбюро ЦК КПРС, секретар ЦК КПРС Є. К. Лигачов. Він говорить:

Товариші!

На з'їзді присутні 152 делегації комуністичних, робітничих, революційно-демократичних, соціалістичних, соціал-демократичних, лейбористських та інших партій, представники демократичних громадських організацій. Вони прибули з 113 країн усіх частин світу. Їх повний список у вас є. Дозвольте від імені з'їзду сердечно подякувати тим партіям, організаціям, рухам, які виявили нам честь, направивши в Москву свої делегації. В цьому проявляється поважливе ставлення до Комуністичної партії Радянського Союзу, визнання її міжнародного авторитету. (Тривалі оплески.)

У роботі з'їзду беруть участь делегації комуністичних і робітничих партій соціалістичних країн. Міцніюча взаємодія наших партій і держав, їх інтернаціоналізм стали могутньою силою світового суспільного розвитку.

Від усього серця ми вітаємо партії і народи, які разом з нами будують нове суспільство — суспільство, вільне від експлуатації і гноблення, вносять вирішальний вклад у справу загального миру і соціального прогресу. (Оплески.)

У цьому залі також присутні делега-

ції ряду правлячих партій з країн Африки, Азії, Латинської Америки, що обрала шлях соціального прогресу і національного визволення. Ми висловлюємо нашу солідарність з цією новою великою міжнародною силою, яка виступає проти імперіалізму, за демократизацію політичних і економічних відносин у світовому співтоваристві. (Оплески.)

На наш з'їзд приїхали делегації комуністичних і робітничих партій з Західної Європи, США і Канади, країн Азії і Тихого океану, з країн Латинської Америки і Африки. Ми раді новій зустрічі з нашими братами по класу, мужніми борцями за ідеали комунізму, за інтереси людей праці, за мир, демократію і свободу для всього людства. Наші думки з тими, хто сьогодні змагає в катівнях і тюрмах, зазнає розправ і переслідувань за свої прогресивні погляди. Ми переконані, що й вони почувуть голос нашого з'їзду, голос солідарності радянських комуністів. (Оплески.)

На з'їзд прибули також делегації революційно-демократичних і національно-демократичних партій. Ми гаряче вітаємо представників народів, які борються проти імперіалізму, колоніалізму й расизму, за зміцнення політичної та економічної незалежності. (Оплески.)

Серед гостей з'їзду — посланці соціалістичних, соціал-демократичних, лейбористських партій. Тут представлений також Соціалістичний інтернаціонал. Дозвольте висловити впевненість, що наші зв'язки і контакти і далі розвиватимуться в інтересах усунення воєнної загрози, просування вперед справи роззброєння, зміцнення принципів мирного співіснування між державами, незалежно від їх суспільного ладу.

Ми раді присутності на з'їзді визначних політичних і громадських діячів, представників масових, впливових демократичних організацій.

Від вашого імені, товариші, від імені всіх комуністів нашої країни дозволяюте якнайсердечніше привітати представників сил соціалізму, миру, демократії, національного визволення і соціального прогресу. Бажаємо їм успіхів і щастя! (Тривалі оплески.)

Товариші! За час, який минув після XXVI з'їзду, пішли з життя визначні радянські політичні і державні діячі: Леонід Ілляч Брежнев, Юрій Володимирович Андропов, Костянтин Устинович Черненко, Михайло Андрійович Сулов, Арвід Янович Пельше, Дмитро Федорович Устинов.

У цей же період світовий комуністичний, робітничий і національно-визвольний рух втратив таких мужніх борців-інтернаціоналістів, як Суг'івара Вік-ремасінге, Вальдек Роше, Вілле Пессі, Нікола Шауї, Ісмаїл Білен, Юсуф Дадду, Густаво Мачадо, Енріко Берлінгер, Томіо Нісідава. Трагічно урвалося життя прем'єр-міністра Індії Індіри Ганді, яка внесла великий вклад у боротьбу проти імперіалізму і колоніалізму, за мир та безпеку народів.

Ми завжди будемо берегти в наших серцях імена друзів і соратників, життя яких було нерозривно зв'язане з боротьбою за світлі комуністичні ідеали, за мир і щастя людей на Землі.

Прошу вшанувати їх пам'ять хвилиною мовчання. (Всі встають).

Делегати приступають до розгляду порядку денного і регламенту роботи з'їзду.

Одностайно затверджується такий порядок денний XXVII з'їзду КПРС:

1. Звіт Центрального Комітету КПРС і завдання партії.
2. Про нову редакцію Програми КПРС.
3. Про зміни в Статуті КПРС. Політична доповідь Центрального Комітету КПРС XXVII з'їздові Комуністичної партії Радянського Союзу — доповідь Генерального секретаря ЦК КПРС тов. Горбачова М. С.
4. Звіт Центральної Ревізійної Комісії КПРС — доповідь Голова Центральної Ревізійної Комісії КПРС тов. Сизов Г. Ф.
5. Про Основні напрями економічного і соціального розвитку СРСР на 1986—1990 роки і на перспективу до 2000 року — доповідь Голова Ради Міністрів СРСР тов. Рижкова М. І.
6. Вибори центральних органів партії.

Приймається пропозиція окремих доповідей у перших трьох питаннях не робити, а їх суть викласти в Політичній доповіді Центрального Комітету КПРС XXVII з'їздові партії.

Слово для Політичної доповіді Центрального Комітету партії надається Генеральному секретареві ЦК КПРС товаришеві Горбачову Михайлу Сергійовичу.

Доповідь товариша Горбачова М. С. була вислухана з великою увагою і не раз супроводилась тривалими оплесками.

(ТАРС).

У президії ЦП УТОГ і Республіканському комітеті профспілки

Двомісячний план — достроково

Підтримавши почин передових колективів країни, трудівники Єнакієвського, Дніпропетровського і Лубенського учбово-виробничих підприємств взяли підвищені соціалістичні зобов'язання: план двох місяців 1986 року виконати до дня відкриття XXVII з'їзду КПРС і успішно справлятися з ними.

Підвищені соціалістичні зобов'язання, взяті на честь XXVII з'їзду КПРС, виконали понад 70 дільниць і

бригад, понад 2 тисячі передовиків виробництва підприємств Товариства.

До дня відкриття XXVII з'їзду партії виробничими колективами Товариства у цілому випущено товарної продукції на 800 тисяч карбованців, у тому числі товарів народного споживання на 400 тисяч карбованців.

За успішне виконання соціалістичних зобов'язань, взятих на честь XXVII з'їзду КПРС, колективи Єнакі-

євського, Лубенського і Дніпропетровського УВП нагороджено Почесними грамотами Центрального правління УТОГ і Українського республіканського комітету профспілки робітників місцевої промисловості і комунально-побутових підприємств.

Колективи бригад, дільниць, передовики виробництва, що вийшли переможцями передз'їздського соціалістичного змагання, нагороджено грамотами, грошовими преміями.

ПЕРЕДОВІ БРИГАДИ І ДІЛЬНИЦІ

Розглянувши під сумки республіканського соціалістичного змагання серед бригад (дільниць) підприємств і виробничих об'єднань Товариства за 1985 рік, президія Центрального правління УТОГ і Республіканський комітет профспілки визнали переможцями такі колективи:

бригаду Сімферопольського УВП, майстер С. С. Волжова;
бригаду Бродівського

УВП, майстер Б. Р. Бойко;
бригаду Донецького виробничого об'єднання «Електромагніт», бригадир Л. Н. Терещенко;
бригаду Ровенського УВП, майстер В. М. Миколаєвський;
дільницю Запорізького УВП, ст. майстер Е. І. Довбиш;

дільницю Конотопського УВП, майстер Л. Т. Радіонова;
дільницю Ужгородського УВП-2, майстер М. В. Тар;

бригаду Лубенського УВП, майстер А. М. Хоменко;
бригаду Чернівецького УВП, майстер Г. М. Примачков;
бригаду Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт», бригадир Н. Н. Шалтика.
Робітників бригади (дільниці) нагороджено грошовою премією, а бригадира або майстра — Почесним дипломом і грошовою премією.

МІЦНА ОСНОВА

Віктор Семенович Ткачук працює бригадиром теслярів Бердичівського заводу «Прогрес», що на Житомирщині.

Виробничі завдання сумлінний трудівник виконує на 120—130 процентів, якість робіт при цьому завжди відмінна.

Фото І. ТОЛОЧКА.

СЛОВА ДОТРИМАЛИ

Коллектив Єнакієвського УВП минулого року взяв підвищене соціалістичне зобов'язання на честь XXVII з'їзду КПРС: планове завдання одинадцяті п'ятирічки виконати до 31 серпня, а до дня відкриття партійного форуму — двомісячне завдання 1986 року. Меблевики закликали всі трудові колективи нашого Товариства наслідувати їх приклад.

Єнакієвці широко розгорнули соціалістичне змагання під девізом «XXVII з'їзду КПРС — 27 ударних вахт». В усіх цехах, дільницях, бригадах підприємства трудове суперництво проходило під знаком рішучості гідними трудовими дарунками зустріти партійний форум.

Напередодні з'їзду було підбито підсумки ударної вахти: переможцем внутрізаводського соціалістичного змагання стала бригада за-

готівельної дільниці, де старшим майстром Євгенія Іванівна Іванникова, бригадиром Марія Тимофіївна Краміненко.

Добрих результатів досягнуто цим колективом. Продуктивність праці зростає на 1 процент, а здачу продукції з першого подання доведено до 83,6 процнта.

За період часу, впродовж якого тривало передз'їздивське змагання, закономірно 760 кілограмів смоли, 575 кілограмів клею ПВА і 2750 квадратних метрів текстурного паперу.

Напередодні відкриття XXVII з'їзду КПРС колектив рапортував про успішне виконання планового завдання двох місяців першого року дванадцяті п'ятирічки з випуску товарної продукції, НЧП і обсягу реалізації.

Слова ініціатори змагання дотримали.

М. ВОЛЯНСЬКИЙ.

Трудівники Одеської області, готуючи гідну зустріч XXVII з'їзду КПРС, успішно виконали в 1985 році планові завдання з обсягу промислового виробництва, підвищення продуктивності праці, введення в дію важливих народногосподарських об'єктів — підприємств, житлових будинків, шкіл, дошкільних закладів. У здійсненні цієї великої програми значний внесок зробили понад дві тисячі нечуючих трудівників, які працюють у містах і селах Одещини.

Минулого року чимало колективів — близько 20 тисяч одеситів — достроково виконали завдання одинадцяті п'ятирічки. Серед них — трудівники виробничого об'єднання «Електрик», члени компактних груп заводів «Центроліт», «Кінап», «Будгидравліка», «Холодмаш», імені Жовтневої революції та інші.

Ці досягнення стали можливими завдяки тому, що в русі за комуністичне ставлення до праці бере участь близько 900 членів УТОГ, причому 700 з них уже носять почесне звання «Ударник комуністичної праці». Тільки на Одеському виробничому об'єднанні «Електрик» трудяться 397 чоловік, котрі удостоєні цього звання.

Зростає число передовиків у сільській місцевості і в районних центрах області.

По праву називають правофланговими п'ятирічки швачок-мотористок Ізмаїльської галантерейної фабрики А. Д. Бистрицьку і О. І. Мелиш, тваринників П. Ф. Балака та І. К. Клименченка, які користуються великим авторитетом у своїх колективах, подають приклад свідомого ставлення до робітничого обов'язку.

Трудові здобутки робітників і колгоспників, які беруть участь у русі за комуністичне ставлення до праці, широко популяризуються, активно пропонується їх передовий досвід. У Роздільнянському міжрайвідділі, наприклад, регулярно проводяться вечори трудової слави, тематичні вечори та інші заходи на яких вшановують кращих людей праці, а їх досягнення стають надбанням усіх. Зокрема, характерним є вечір вшанування сім'ї робітників радгоспу «Понятовський» П. В. Сандула — О. Ю. Сандул. За ударну, добросовісну працю адміністрація і профком радгоспу нагородили їх почесними грамотами і цінними подарунками, а добрі слова, що прозвучали того дня на адресу нечуючих, глибоко запали в серця усіх учасників вечора.

У Балтському міжрайвідділі УТОГ його правління спільно з представниками профкомів підприємств, де трудяться глухі, проводять

роз'яснювальну роботу про значення соціалістичного змагання, організовують різноманітні тематичні заходи ідеологічного і політико-виховного спрямування. Як наслідок, 19 нечуючих трудівників району йдуть із значним випередженням особистої виробничої програми, а робітники В. С. Сандулов та І. Ф. Єзерський виконують змінні норми на 140 і більше процентів. Результати їх ударної праці знаходять своє відображення у клубній стіннійці. Так забезпечується гласність досягнень кращих трудівників району.

Як позитивне в організації виховної роботи серед членів компактних груп підприємств держпромисловості м. Одеси варто відзначити діяльність шкіл комуністичної праці, які здійснюють значний вплив на трудову активність членів УТОГ. На заводі імені Жовтневої революції така школа вже існує 12 років, причому діє спеціально для нечуючих трудівників. Пропагандистом в ній є начальник сталеливарного цеху В. Л. Ледовський.

Економічне і технічне навчання позитивно вплинуло на зростання виробничо-технічного рівня глухих робітників. Впродовж минулого року 31 члену УТОГ було присвоєно більш високі кваліфікаційні розряди. Не

формальна, а ділова участь у роботі школи комуністичної праці значно поліпшила результати соціалістичного змагання. 14 робітників працюють з випередженням виробничої програми. Серед них слюсарі-складальники Ф. П. Киртока, Д. Я. Вознюк, В. М. Головкін, пакувальник А. П. Тарахтій, обрубник Я. І. Подуст.

Бригади, в яких працюють члени УТОГ, неодноразово виходили переможцями в соціалістичному змаганні. Зокрема такою є бригада обрубників, очолювана А. Ф. Карпенко. На честь 50-річчя стахановського руху цей колектив вийшов переможцем внутрізаводського змагання. На підприємстві кожний другий нечуючий трудівник — ударник комуністичної праці.

На заводі «Центроліт» теж плідно працює школа комуністичної праці. З 36 членів УТОГ — слухачів школи — 14 трудящих, випереджаючи час. На честь XXVII з'їзду КПРС ці робітники виконують змінні завдання на 130—140 процентів.

Досягнуті в праці успіхи, високі показники в соціалістичному змаганні — це результат великої організаторської і виховної роботи партійних, профспілкових, комсомольських і первинних організацій УТОГ, широко розгорнутого трудового суперництва на честь XXVII з'їзду КПРС.

Ю. ГЕР.

ЯКЩО СПРАВА ДО ДУШІ

Її прізвище — серед п'ятинадцяти нечуючих трудівників Донецчини, нагороджених нещодавно почесними грамотами облпрофради за дострокове виконання завдань одинадцяті п'ятирічки та активну участь у громадському житті колективів підприємств. Лариса Дмитрівна Пічкова, а саме про неї йтиме мова, досягла значних успіхів у праці завдяки постійному прагненню трудитися сьогодні краще, ніж учора, а завтра краще, ніж сьогодні.

Ще у шкільні роки Лариса проявила себе організованою, старанною ученицею. Саме тому її неодноразово обирали комсоргом класу спецшколи-інтернату.

Високу активність дівчина проявила і в праці, коли почала свою трудову діяльність швачкою-мотористкою у цеху пошиття одягу Слов'янського УВП,

і одночасно навчалась у школі робітничої молоді.

Хоч і подобалась Л. Д. Пічкової професія швачки, проте відчувала — її покликання в іншому. Бо ще з юних років мала потяг до малювання, до живопису. Це й привело Ларису Дмитрівну на Слов'янський керамічний комбінат.

Спочатку працювала ливарницею у санітарно-будівельному цеху, а з 1965 року тут же — живописцем. А як знайшла своє місце у житті, то повністю віддалась улюбленій справі.

Творча робота завжди приносила їй величезне моральне задоволення, давала натхнення. А відтак і результат не забарився — вона стала однією з кращих на комбінаті. За сумлінність у праці, добросовісне виконання своїх обов'язків, високі трудові показники не-

одноразово трудівницю визнавали переможцем соціалістичного змагання. Вона — ударник десятої і одинадцяті п'ятирічок.

Успіхи у праці Л. Д. Пічкової високо оцінені Батьківщиною — її нагороджено орденом «Знак Пошани». Чимало у передовика й інших нагород: почесних грамот, грошових премій, цінних подарунків.

Висока професійна майстерність, неабиякі організаційські і педагогічні здібності Лариси Дмитрівни сприяли тому, що вона має значний вплив на молодь. Тому й зарекомендувала себе вмілим наставником.

Л. Д. Пічкова однією з перших на комбінаті виступила з ініціативою: «XXVII з'їзду КПРС — гідну зустріч!» Свої передз'їздивські зобов'язання трудівниця успішно виконала: нині вона працює у рахунок грудня 1986 року.

З. СЕЛЕЗНЬОВ.
Донецька область.

З новосіллям, товариші

Велика і радісна подія відбулася нещодавно у членів нашого Товариства м. Запоріжжя. Вони отримали від будівельників новий 14-поверховий житловий будинок на 84 благоустроєні квартири.

Відрядно й те, що його споруджено неподаєж від підприємства. Багато трудівників УВП отримали ключі від нових квартир. Серед них слюсар-складальник В. Зорба, намотувальник В. Трубіна, розточувальник М. Артем'єв, перекладачка О. Качура та інші. Новоселами в цьому будинку стали також працівники обласного Будинку культури УТОГ Г. Воронікова, В. Яковлева, Л. Силенко.

В день заселення біля будинку відбувся мітинг, на якому виступила заступник директора Запорізького УВП з виховної роботи Л. І. Фролова. Від імені колективу підприємства вона висловила щире вдячність партії і уряду за турботу про нечуючих людей, привітала трудівників з новосіллям, а також подякувала будівельникам і працівникам УВП В. Тарану, Ю. Дюжеву, В. Кур'яному та іншим, котрі брали участь у його спорудженні.

У новий будинок заселились сім'ї трудівників, які мешкали в гуртожитку, і відповідно значно поліпшились умови тих одинаків, котрі там залишились.

С. МОРДУШЕНКО.
м. Запоріжжя.

В АВАНГАРДІ ЗМАГАННЯ

Добрий трудовий старт у дванадцятій п'ятирічці взяв столяр ремонтно-будівельного цеху виробничого об'єднання «Новокраматорський машинобудівний завод», член УТОГ Олексій Петрович Толстов.

Понад чверть віку трудиться він на підприємстві і за всі ці роки робітник не мав жодного порушення трудової і виробничої дисципліни, його сумлінна праця, свідоме ставлення до обов'язку завжди є прикладом для інших.

Робоче місце О. П. Толстова завжди в зразковому стані. Тут все продумано до

дрібниць, що дозволяє значно скоротити невиробничі затрати, зменшити частку ручної праці. Другий фактор, який сприяє правильній організації роботи столяра — це чіткий розподіл часу і максимально ефективно використання кожної робочої хвилини. А ще — висока професійна майстерність. Такі основні складові вагомих трудових здобутків нечуючого столяра.

Олексій Петрович — активний учасник республіканського огляду економії і бережливості. В одинадцятій п'ятирічці він зекономив сім кубічних метрів лісоматеріалів на 478 крб.

— Колектив бригади, в якій трудиться Олексій Петрович, — розповідає перекладач-дактилолог Т. Терещенко, — один з перших в цеху завершив одинадцяті п'ятирічку. Внесок О. П. Толстова у цю трудову перемогу — вельми значний.

Передова бригада виконала підвищені соціалістичні зобов'язання, взяті на честь XXVII з'їзду КПРС. Серед тих, хто рапортував про гідні трудові дарунки форуму комуністів, — член УТОГ О. П. Толстов.

Ф. КАЛАФАТ.
Донецька область.

М а т и...

Серед найвеличчіших слів це слово стоїть першим тому, що немає на землі ні вищого імені, ні поважнішого звання.

Сьогодні я хочу розповісти про свою матір — нечуючу трудівницю, оздоблювальницю меблів Бродівського УВП.

Нещодавно моїй матері, Лужній Марії Миколаївні, виповнилося п'ятдесят п'ять років. І хоча тридцять з них вона віддала своєму підприємству, та все ж на заслужений відпочинок не збирається...

Усе в роботі та в роботі її натруджені руки. Ні на підприємстві, ні вдома не знають спочинку... Лагідною посмішкою стрічає вона людей, завжди привітна, проста і працелюбна. Тому її шанують її трудівники УВП.

За довголітню і добросовісну працю їй неодноразово вносили подяки, нагороджували грамотами, преміями, а з нагоди ювілею адміністрація, партійна,

профспілкова і первинна організація УТОГ вручили Грамоту, медаль «Ветеран праці», знак «Переможця соціалістичного змагання» і цінний подарунок.

Дуже люблю я свою маму. Вона найдорожча для мене людина на світі, завжди ладна відгукнутися, добігти і врятувати...

І коли мені радісно, і коли мені сумно, все одно горнуся я до неї, кличу її. Немає нічого багатшого від серця моєї матери. Вона — невичерпне джерело духовної сили й сили. Недарма ж і землю свою ми називаємо ласкаво «Батьківщина-мати».

Ідуть, летять роки... Ось і моїй любій мамі вже п'ятдесят п'ять... Та завжди приходиться до неї і в шанобі схилити голову перед щедрістю душі, за те, що навчила мене йти стежкою ширшої любові до людей.

А. МИХАЙЛОВА,
м. Броди
Львівської області.

ЛИСТИ З ОСТАННЬОЇ ПОШТИ

Радісно на серці, коли бачиш результати своєї праці. Правління клубу «Веселка» теж приємно, що вже декілька сімей створено з нашою допомогою, радіємо разом з тими, хто знайшов свою долю і щиро бажаємо щастя, злагоди.

Сьогодні пропонуємо нові листи з останньої пошти нашого клубу.

Лист Ярослави Г. із Львівщини. Я самотня, мрію створити хорошу сім'ю. Хотіла б зустріти чоловіка моїх років або й старшого, доброго, ввічливого, працюючого, котрий не вживає спиртного. Мені — 41 рік, глуха, середнього зросту, володію мімікою, працюю на швейній фабриці, живу на квартирі.

Лист Івана С. з Криму. Дорога «Веселко», допоможі познайомитись з хорошою слабочуючою дівчиною. Хочу, щоб вона була працюючою і порядною, мрію про таку сім'ю, щоб ми поважали одне одного.

Мені — 41 рік, слабочуючий, розмовляю, з мамою мешкаємо в селі, працюю на будівництві, мімікою володію слабо.

Лист Світлани Л. з Ворошиловградщини. «Веселко», мені 24 роки. Живу з батьками похилого віку. Познайом мене з хлопцем, котрий бажає мати хорошу сім'ю.

Лист Єлизавети Б. із Закарпаття. Не відмовте у проханні, познайомте з простим, моїх років, чи й старшим, добрим і лагідним чоловіком. Мені — 44 роки, працюю швачкою-мотористкою на фабриці.

Лист Валентини С. із Черкащини. Дорога «Веселко»,

допоможі знайти вірного друга для сімейного життя. Мені — 33 роки, середнього зросту, весела, працююча, вмю шити, працюю на швейній фабриці. З чоловіком розлучилися 7 років тому, маю дочку 11 років.

Лист Галини Н. з Херсонщини. Мені — 56 років, але виглядаю молодшою, енергійна, весела, товариська, 10 років тому розлучилася з чоловіком, маю дві заміжні дочки, котрі мешкають окремо. Я — глуха, та добре читаю з губ, добра господиня, люблю затишок, умю шити, в'язати, маю свій дім. Хочу, щоб відгукнувся до мене чоловік спокійної вдачі, моїх років або старший.

Лист Наталі Г. з Ворошиловградщини. Хочу познайомитись з тугувим чоловіком до 35 років, котрий не вживає спиртного. Мені — 30 років, зріст 170 см, мімікою володію. Люблю музику, кіно, спорт і домашній затишок.

Лист Віри П. з Херсонщини. Мені — 32 роки, закінчила школу-інтернат, працюю в колгоспі, маю трирічну дочку, мрію мати хорошу сім'ю. Хочу, щоб відгукнувся добрий душею чоловік моїх років чи старший.

Шановні читачі! Надсилайте свої листи. Редакція перешле їх вашим адресатам.

ПРАВЛІННЯ КЛУБУ «ВЕСЕЛКА»

ДЕ ТИ, ДОЛЕ МОЯ?

Шановна «Веселко!» У мене немає сім'ї. Так сталося що я двічі спробував скористатися послугами клубу і в обох випадках мій вибір був невдалим.

Коротко про себе. Тугувий, користуюсь слуховим апаратом «Електроніка», вільно і легко розмовляю, багато читаю, працюю столяром, маю свій будинок у приміській зоні обласного центру, матеріально забезпечений добре, утримую матір, котрій уже 76 років, хоча вона має свій будинок в іншій області, та зимує у мене... Мені вже звернуло за 45.

Успіху у жінок ніколи не мав. Після радикальної операції з правого боку, маю не дуже привабливе обличчя, не комунікабельний, не вживаю спиртного, люблю чистоту, затишок у квартирі, музику, кіно, сам трохи граю на акордеоні.

А ось характер у мене поганий: можу плакати від ліричної пісні, а можу, коли мене скривдять або обдурять, надовго замикатися в собі... Важка доля випала мені.

Навчався в загальноосвітній школі. Діти збиткувалися наді мною, обзивали глушманом. В побуті перебуваю в якійсь ізоляції ще й тому, що не люблю великих компаній і вишивок, та ще й глухота... Ось так і живу сам на сам зі своїми думками, нерозділеними радощами і горем, неспроможний відчувати всю повноту життя.

І хоча мені вже за 45, а почуваю себе 25-річним хлопчиськом з нерозтраче-

ними почуттями. А роки ж минають і чим далі, тим швидше...

Одна розрада в житті — робота, де мене поважають і цінують, заржди нагороджують грамотами, преміями, оголошують подяки...

Шановна «Веселко», прошу тебе, познайом із слабочуючою жінкою років 35—45, бажано бездітною, котра хоче створити хорошу сім'ю і змогла б переїхати жити до мене. У нас так гарно: ліси, пляжі, чудовий клімат... Чекаю твого листа.

З повагою

Анатолій С.

ЗДАВНА ЛЮДЕЙ непокоїть питання, чому в одних сім'ях панує мир і злагода, а в інших — конфлікти і страждання? Чи можна передбачити, яка сім'я буде щасливою, а яка — ні? Що є основою щасливої сім'ї?

Сьогодні визначальною і провідною умовою шлюбу є кохання. Закоханість, що є супутницею перших зустрічей, може нести у собі зерно справжнього кохання, а може стати пустоцвітом. Закоханість і кохання — це два ступені розвитку стосунків, які ведуть до створення гармонійної сім'ї. Молодих людей підстерігає небезпека сприйняти закоханість за справжнє і довголітнє почуття і будувати на її основі сім'ю.

Сім'я — це явище дуже серйозне. А закоханість, яку переживають молоді люди, має, як правило, більше мотивів емоцій, ніж справжнього кохання. Це один з найбільш яскравих етапів і сильних станів людини. У багатьох сім'ях результати такого «кохання» дають про себе знати дуже швидко. Юнак і дівчина, що зовсім недавно були цілковито віддані одне одному, несподівано для себе починають відчувати неймовірне роздратування. Механізм пристрасного потягу перестав підтримувати полум'я закоханості — в результаті він і вона перетворюються мало не у ворогів. Куди ж поділося кохання? Та нікуди: його просто не було. Була любов до себе самого, до свого почуття... Частково це можна пояснити незрілістю до шлюбних стосунків. Дуже часто звичайний еротичний потяг, захоплення, легку симпатію називають коханням. Але всі ці почуття зі справжнім коханням мають дуже мало спільного. Вони легко тьмяніють і зникають у повсякденному спілкуванні, коли партнери крок за кроком розпізнають одне одного.

Як правило, шлюбу передуює період зустрічей. Після зустрічей і спільних прогулянок закохані або укладають шлюб, або розлучаються, вирішивши, що вони не пара. Відносини до шлюбу — це, до того ж, відносини святкові. Люди зустрічаються на відпочинку, в кіно, театрі. А це не дозволяє побачити партнера в побуті, у повсякденності. Власне кажучи, закохані люблять краший бік особистості партнера. Вони бачать у партнері не реальну людину, яка

кета, на запитання якої ми пропонуємо вам відверто відповісти собі:

Чи часто кохана людина займає ваші думки?

Чи хочете ви весь вільний час проводити з коханим?

Чи здатні ви весь час перебувати з коханим?

Чи хочете ви мати спільних дітей?

Якщо на всі запитання ви відповіли позитивно, можна вважати, що почуття ваше — це щось більше, ніж звичайне захоплення. У запитаннях, на які ви відпо-

ДЛЯ ВАС, ЮНАКИ І ДІВЧАТА

ВИ ОДРУЖУЄТЕСЬ...

існує у плоті і крові, а ідеал, створений їх власною уявою. Коли ж починаються будні і спадає святковий ореол — приходить розчарування. І це розчарування є свідченням незрілості почуттів. Людина, яка кохає по-справжньому, кохає партнера цілком, з усіма його особливостями. Вона розуміє, що це не вигаданий ідеал, а жива людина, з позитивними якостями і з вадами.

Почуття кохання включає не тільки компонент насолоди, спрагу почуттів до коханої людини, але й бажання духовної близькості з коханим, потяг до багатомірного єднання з ним, до злиття не тільки почуттів, а й поглядів, інтересів. «Кохати — значить жити життям того, кого кохаєш» (Л. Толстой). Таке багатогранне кохання є ознакою психологічно зрілої особистості. І ці нові любовні потяги — відблиск нових психологічних потреб, що дозрівають у сучасній людині.

Якже розібратися в своїх почуттях, визначити їх глибину і серйозність? Можливо, в цьому вам допоможе невеличка психологічна ан-

відали, містяться ті основні ознаки справжнього кохання, які виділяють психологи. Іноді молоде подружжя скаржиться, що вже перший місяць подружнього життя розчарував їх, що зникла «поеія кохання». Причина цього здебільшого одна — утворюючи сім'ю, вони надавали кохання надто великого значення. Проте щасливий і гармонійний шлюб ґрунтується не лише на коханні. Ще Бальзак писав, що «подружнє життя складається не тільки з утіх, котрі так само минають у подружньому житті, як і в житті взагалі, — воно передбачає схильності, взаємний пристрасний потяг, схожість характерів». Саме це стверджують і сучасні психологи. Найбільш важливим фактором, що забезпечує взагалі шлюб, є психологічна сумісність партнерів.

Сумісність, як визначають її психологи, — це об'єктивна відповідність партнерів, яка сприяє встановленню гармонійних відносин у сім'ї. Визначають духовну сумісність, сумісність характерів, темпераментів, психофізіологічну сумісність. І якщо сумісність духовна передбачає схожість інтересів,

поглядів, захоплень, то відносно характерів і темпераментів оптимальною умовою є взаємодоповнюваність, гармонійне поєднання рис. Рис характеру існує дуже багато, але для сумісності у подружньому житті важливими є лише деякі. Саме їх неузгодженість породжує конфлікти. Ось чому намагайтеся уважніше придивитися до характеру майбутнього чоловіка чи жінки. Подумайте, чи є в його характері такі риси, які вже зараз вам серйозно не подобаються. Крім того, дуже корисно з'ясувати заздалегідь, чого кожен із вас чекає від шлюбу. Адже кожна людина чекає від нього чогось свого. Існує, правда, кілька загальних уявлень:

— Сім'я гармонізує інтимне життя людини;

— Сім'я звільняє людину від самотності, дає почуття близькості спілкування, моральну і емоційну підтримку;

— Сім'я дає змогу народити і виховати дітей;

— Сім'я налагоджує «правильний спосіб життя» тощо.

Це лише кілька уявлень про призначення сім'ї. Складність у тому, що люди по-різному оцінюють значення того чи іншого аспекту сімейного життя. Для гармонії у сімейному житті важливо, щоб у подружжя були схожі уявлення про призначення сім'ї, про головне і другорядне у подружньому житті.

Таким чином, ви спробували визначити глибину і серйозність ваших почуттів, замислились над вашою сумісністю як подружжя, з'ясували ваші установки щодо сімейного життя — цим ви вже зробили перший крок на шляху до подружньої гармонії.

С. БУЛГАКОВА,
психолог.
О. ГАРНИЦЬ,
кандидат психологічних наук.

МОДНА ЗАЧІСКА

У мене довгі коси. Я зав'язую їх у вузол, бо нічого кращого не придумаю. Яку б повсякденну зачіску ви запропонували? Адже хочеться бути привабливою і в свято, і в будень.

МАРІЯ П.

м. Сквиря,
Київської області.

Повсякденна зачіска... Насамперед вона має відповідати напрямку моди, вікові, особистості. Жінкам старшого віку не радимо

Для повсякденної зачіски притаманні спокійні, витримані форми, прості, елегантні лінії. Вони виконуються із волосся різної довжини. Їх може зробити самостійно кожна жінка і це не займе у неї багато часу.

Пропонуємо вашій увазі кілька таких зачісок. І не забувайте: зачіска вдається тільки тоді, коли у вас ідеально чисте волосся.

НЕ ЗАБУВАЙТЕ ГОСТИННІСТЬ

Гостинність — вміння так прийняти гостя, щоб йому було добре, приємно, цікаво.

До приходу гостей господарям треба вирішити: чи відповідає кількість запрошених розмірам квартири, чи не стануть, скажімо, «А» і «Б» з'ясувати до кінця зіпсовані стосунки, чим можна буде розважати гостей, якщо зламався телевізор, і, звичайно, як виглядатиме святковий стіл.

Господарі зустрічають гостей, представляють незнайомих, спрямовують бесіду, виявляють привітність. І при цьому не доводять гостя до знесиленості надждами, напоями, безкінечними запитаннями, монологами.

Перед уходом гостей, господарям не варто дивитися на годинник, згадувати про невідкладні справи, мити посуд і полегшено зітхати, відчиняючи двері.

Б. БУШЕЛОВА.

Мал.1

Мал.2

Мал.3

НАЙДОРОЖЧЕ СЛОВО

Цю історію мені розповів батько — колишній фронтовик-розвідник. З неї я дізнався про долю нечуючого хлопця, одного з тисяч, яких не пощадила війна.

«...Наприкінці січня 1944 року наша танкова бригада з боями звільнила містечко Острого Ровенської області. Якось, після бою, на один із наших танків забрався хлопчина років тринадцяти — не більше, в обірваній одязині і майже босий. Хлопчик був глухий.

Вияснили, що рідних у нього немає: мати померла ще до війни, а батько — на фронті. Більше двох років жив він де доведеться. Його звали Іваном, а прізвище вже й не пам'ятаю.

Спочатку ми намагалися відправити його в тил. Але він плакав і благав залиши-

ти його у бригаді. Так довелось і вчинити.

Після визволення Здолбунова, Ровно і Луцька бригада зупинилась на відпочинок. Тут ми і привели в належну форму нашого Івана. Знайшли військово-обмундирування, видали зброю — трофейну гвинтівку.

Мабуть тому, що був я одним з наймолодших серед товаришів, прив'язався до мене Ваня. У вільні хвилини я вчився спілкуватися з ним. Незабаром ми вже добре розуміли один одного.

Тоді й розповів Ваня, що родом він з Кіровограда. Матері майже не пам'ятав, а батько пішов на фронт у перші дні війни. Хлопчик втік від мачухи і пішов шукати діда, який жив десь на Ровенщині. На станції Полонне його схопили німці. Вкинули у вагон для відправки в Німеччину. В Здол-

бунові він втік з поїзда. А в Острозі, до приходу наших військ, за харчі пас худобу в одного поляка.

Ми, розвідники, як могли оберігали сина бригади. Однак війна є війна.

Не вберегли ми нашого Ваню: в одному з боїв його важко поранило. З медсанбату він не повернувся...

Дуже часто я згадую минулу війну, своїх бойових побратимів. Згадую Івана, всіх, з ким довелося ділити радість і горе нашого фронтового життя. Б'ючи ненависних фашистів, ми проклали війну, всіх тих, хто її розпочав. Тому сьогодні для нас, ветеранів війни, слово «мир» — найважливіше, найдорожче у світі.

О. ГНАТЮК,
вихователь Житомирської спецшколи-інтернату для глухих дітей.

Дбати про здоров'я — це не тільки вести правильний спосіб життя, а й підтримувати і розвивати свої можливості. А заняття фізкультурою і спортом не тільки корисно впливають на здоров'я, а й збагачують людину новими друзями,

новими незабутніми враженнями. Останнім часом у багатьох видавництвах країни випущено ряд видань, що знайомлять широке коло читачів з основами різноманітних популярних видів спорту.

ПРОКЛАДИ СВОЮ ЛИЖНЮ

«Розвивати життєво необхідні фізичні і вольові якості, зміцнювати своє здоров'я необхідно з дитинства» — цими словами звертається до юного покоління автор книги «Проложи свою лыжню» І. М. Бутін. Читаючи книгу, підлітки дізнаються про те, як з'явилися лижі, як людина використовувала лижі в глибокій давнині. В книзі захоплююче розповідається про техніку і різноманітність способів руху на лижах, про вміння спускатися з гір і підкоряти вершини, про те, як самостійно займатися лижним спортом юним школярам.

Книга вийшла у видавництві «Просвещение».

БАДМІНТОН ДЛЯ ВСІХ

Так називається книга члена Спілки журналістів СРСР, кореспондента газети «Советский спорт» (м. Дніпропетровськ) В. Я. Кривошальцева, яка побачила світ у видавництві «Здоров'я». «Бадмінтон не випадково привертає увагу людей різного віку», пише автор. Адже він сприяє розвитку таких цінних якостей, як швидкість, спритність, гнучкість, орієнтування, добра реакція.

Участь у цій грі спонукає до сміливих, рішучих дій. Бадмінтон виховує силу волі, витримку, ініціативу. В парних іграх виховується почуття товарищескості, тісної взаємодії. Автор розповідає про цю історію цього виду спорту. Історичні документи свідчать про те, що м'ячем з пір'ям грали близько трьох тисяч років тому. В Китаї ця гра мала назву ди-дзяу-ци. В Індії знайдено малюнки на скелях, яким близько двох тисяч років. У популярній формі у виданні розповідається про основні правила, техніку і тактику при цьому найпоширенішому і доступному для широких мас виду спорту.

Книга знайомить читачів з відомими гравцями і тренерами. Читачі дізнаються: «Як треба готуватися до матчу і проводити його», з «Організацією і методикою занять з новачками».

БАСКЕТБОЛ — ГРА МІЛЬЙОНІВ

Ця книга випущена видавництвом «Фізкультура і спорт». Висока виховна і оздоровча цінність цієї гри забезпечила їй переможний марш по всьому світу. Нині баскетболом займаються мільйони людей різного віку більш ніж в 150 країнах світу. Автор цього видання Є. Р. Яхонтов знайо-

мить читачів з технікою гри, розповідає про те, що необхідно знати про тактику, висвітлює правила гри, і, нарешті, пропонує приблизний план індивідуального тренування баскетболіста.

ВЧИМОСЯ ГРАТИ В ШАШКИ

Цю книгу, що побачила світ у видавництві «Здоров'я», майстер спорту СРСР Р. Г. Василевський адресує читачам, які бажають самостійно навчатися грати в шашки. На відміну від посібників довідкового характеру всі розділи цієї книги являють собою ланки одного нерозривного ланцюга. Цікаво розповідається у виданні про змагання різних рангів — від піонерських дружин до чемпіонатів країни. Автор вважає, що ця книга буде плідною, як починаючим, так і молодим тренерам, батькам і вихователям.

Ці книги представлені у київському спеціалізованому магазині «Спортивна книга», а також у багатьох універсальних книгарнях.

Т. ЗАХАРЧЕНКО,
ст. редактор відділу пропаганди Київкниги.

Редактор П. БУЛАТОВ.

ПЕРЕМОЖЕНИХ НЕ БУЛО

У Миколаївському будинку культури відбувся конкурс «Тато, мама і я — спортивна сім'я», в якому взяли участь п'ять родин.

Дуже цікаво, змістовно, весело проходили ці змагання, під час яких батьки і діти демонстрували неабияку спритність, спортивну майстерність, винахідливість. Нагородою їм були оплески вболівальників.

У підсумку перше місце посіла сім'я Завиновських, друге — Когут, третє — Хардінових. А той, хто опинився за трійкою «призерів», не залишився ображеним — бо головне тут участь, активна й захоплююча боротьба.

Т. ГОРОДНИЧА.

ЖДАНОВСЬКІ АМАТОРИ СЦЕНИ

Вокально-інструментальному ансамблю Ждановського будинку культури минулого літа виповнилося 10 років. Його організовано, так би мовити, без твердого ґрунту під ногами. Але з великим бажанням і вірою у його майбутнє взялись за нелегку справу його першопрохідники, тепер уже ветерани колективу Віктор Іванович Сторчак, Вячеслав Єгорович Козлов, Віктор Іванович Яструб, Людмила Олександрівна Саєвська, Еда Іванівна Лопатнева та Тетяна Миколаївна Цюрюкало.

Тоді у них не було навіть своїх інструментів. На репетиції ходили до Будинку культури «Азовсталь», та все ж чекали на них з нетерпінням, як свята... Важко було знайти і керівника ансамблю, бо ніхто не врів, що глухих людей можна навчити грати на інструментах.

Та знайшлася людина, яка повірила в те, що і туговухих людей, котрі мають велике бажання опанувати музичною грамотою, можна і треба навчити грати. Це наш перший керівник ВІА Владислав Миколайович Ткачов. І він взявся за цю нелегку справу. Наполегливий і вимогливий, але дуже чуйний душею, Владислав Миколайович навчив наших хлопців нотній грамоті і дові, що люди з вадами слуху можуть грати на музичних інструментах.

Не забуває нас Владислав Миколайович і тепер. Він пише для нашого ВІА

пісні, якими ми з задоволенням поповнюємо наш репертуар. Це пісні: «Чотири роки йшов солдат до Перемоги» на слова Е. Нещадова, «Що таке щастя» на слова Г. Кушніра та інші.

У репертуарі ансамблю в основному пісні радянських композиторів. Підбираємо їх ми колективно, але ініціатива завжди належить Віктору Сторчаку. Він приходить до Будинку культури зі своїм нерозлучним другом-магнітофоном і каже:

— Хлопці, є нова пісня, слухайте!

І починається прослуховування і обговорення нового твору. Теперішній керівник ансамблю Лариса Георгіївна Ахчїяні завжди уважно прислухається до побажань учасників ансамблю, обговорює з ними плани на майбутнє.

Колектив постійно поповнюється новими учасниками. Так п'ять років тому до нього прийшла Олена Петрівна Харламова, а три роки тому — Ольга Григорівна Лопатнева. І зовсім новенький у колективі — Едуард Володимирович Власов.

Танцювальний колектив «старший» за вокально-інструментальний і тепер він повністю оновився. Танцювальний налічує 32 учасники. Це, в основному, учні спецшколи-інтернату. А починало вісім ентузіастів. Тоді до танцювального колективу входили тільки дівчата, котрі і назвали свій ансамбль «Веселі дівчата».

І вони були справді веселими ці перші учасниці ху-

дожньої самодіяльності: Олена Лісковська, Надія Ніколадина, Галина Криштоф, Людмила Світлична, Оксана Марич та інші. Тепер у колективі дві групи: старша і молодша, в котрих танцюють хлопчики і дівчатка. В репертуарі у них народні та сучасні танці.

1977 року на республіканському огляді художньої самодіяльності колектив був нагороджений дипломом II ступеня.

І ВІА, і танцювальний ансамбль Ждановського будинку культури беруть активну участь у всіх оглядах і конкурсах, що проводяться серед колективів художньої самодіяльності УТОГ, часто виступають з концертами в своєму Будинку культури і в інших містах та селах.

У 1983 році колектив було нагороджено туристичною поїздкою до м. Сімферополя, де він виступив з цікавою програмою, присвяченою 60-річчю СРСР і 50-річчю УТОГ. Виступали аматори сцени перед членами УТОГ м. Тореца, Макіївки, Великої Новоселки, Докучаєвська, перед трудівниками сільського господарства Першотравневого, Володарського і Новоазовського районів Донецької області.

І скрізь приймають їх глядачі з радістю, висловлюють глибоку подяку у книзі відгуків за хороші концерти.

Л. САЄВСЬКА,
художній керівник
Ждановського будинку
культури.

Серед шанувальників самодіяльного мистецтва Запорізького будинку культури УТОГ особливою популярністю користуються виступи колективу оригінального жанру.

У програмі аматорів сцени чимало цікавих, змістовних номерів, котрі щораз одержують схвальні відгуки владних глядачів.

На республіканському огляді художньої самодіяльності, присвяченому 40-річчю Перемоги радянського народу у Великій Вітчизняній війні, колектив завоював почесне звання лауреата.

На знімку: атракціон «Турецька ілюзія» у виконанні Таїсії Махіної, Анатолія Резніка, Марії Панкеевої.

Фото А. РЕЗНИКА.